

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

862,831 korona 54 fillér.

Pécs, 1901. szept. 13.

Szép összeg az nemde, kedves olvasóközönség, a melyet e cikkely fölél címül irtunk? Ezzel aztán már lehet valamit csinálni, fogja gondolni a kormányparti politika tekervényes utain járatlan naiv közönség. Pedig hát nagyon csalatkozik, mert a tapasztalati tény igazolja, hogy abból a rengeteg összegből még csak egy szobrot sem lehet emelni szép Magyarországon.

A fővárosi lapok ujdonságrovatában tegnap egy rövidke hír jelent meg, mely a mostani mozgalmas választási időben bizonyára el is került az olvasók zömének figyelmét, pedig arról szól ez a hír, hogy a Kossuth-szobor alapját kezelő pénztintézet elküldte kimutatását a főváros pénzügyi és gazdasági ügyosztályához, ebből a kimutatásból pedig az tűnik ki, hogy a Kossuth-szobor alapja most 862,831 koronát és 54 fillért tesz, mely összeg gyümölcsözően van elhelyezve.

Hogy mért van gyümölcsözően elhelyezve és meddig kell még gyümölcsöznie, míg arra a célra lesz fordítva, a melyre azt a nemzeti fölbazdulás összeadta: azt tudja mindenki, de senki azok közül, akikre a nemzet áldozati filléreit rábízta, bevalani az igazi okot nem meri, mert gyáva meghunyászkodásukat maguk is röstelik s azért hitvány ürügyeket keresnek, hogy az alól a szent kötelesség alól, a melyre a közadakozás elfogadásával vállalkoztak,

áruló módon kibujhassanak. Egyik leg-hitványabbja ezeknek az ürügyeknek volt, hogy a szoborbizottság, a melyben a legelőkelőbb pozíciókat olyanok foglalták el, akik már eleve azzal a célzattal kerítették magukhoz az intézkedés jogát, hogy meg-hiusítsák annak megvalósítását, a mit a nemzeti közadakozás létesíteniök kötelességüké tett, kijelentette, miszerint a szoborműre befolyt összeg oly csékély, hogy abból Magyarország regenerátorának emlékéhez méltó szobrot létesíteni nem lehet.

Páratlan vakmerőséggel a nemzetre iparkodtak kenni azt a szégyent, hogy nem képes, vagy nem akar megfelelő áldozatot hozni legnagyobb fiának emlékére. A gyűjtés eredménye azonban kézzelfoghatóan meghazudtolta ezt a szemérmetlen ráfogást s azért csavartak egyet az igazságon, mikor azt mondták, hogy az egybegyűlt összeg tetemes részét elnyeli majd a siremlék, melyet Kossuth sirján emelni kell s a maradék nem elegendő egy impozáns szobor létesítésére.

Nos hát az ilyen eljárás meglehetősen közel jár a hűtlen kezelés fogalmához, mert az az összeg, mely kezeikre a nemzeti közadakozásból befolyt, nem siremlékre, hanem a fővárosban emelendő Kossuth-szoborra gyűlt egybe. Szobor költségeire szólt az adakozásra való fölhívás, szobor létesítésére adta mindenki filléreit; azt tehát más célra fordítani senkinek jogában nem áll, még pedig annál kevésbé, mert Kossuth Lajos halálakor a főváros közgyűlése elhatározta, hogy Kossuth sirjára

a főváros költségén emeltessék diszes siremlék.

De hát a szoborbizottságnak ürügy kellett s bármilyen szánalmas volt is az, kapva kapott rajta és kimondta a saját esődjét, mikor a szobor létesítésének kötelességét lerázta magáról azzal, hogy a begyűlt egész összeget átadta kezelés végett a főváros tanácsának, ez pedig betette takarékpénztárba gyümölcsözés végett. Pedig annak a szoborbizottságnak még abban az esetben is, ha igaz lett volna, hogy a begyűlt pénz elégtelen, kötelessége az volt, hogy a szoboralap kiegészítéséről gondoskodják, amit könnyen megtehetett volna a nélkül is, hogy újabb adakozásra szólítsa föl a nemzetet.

A mikor ugyanis a szoboralapra való gyűjtés megindult, a központból tendenciózan azt a híresztelést terjesztették, hogy az adakozás olyan óriási méreteket öltött mikép nem is szükséges a további gyűjtés a fővárosi szoborra, ami minden nagyobb vidéki város társadalmát arra indította, hogy helyi szobrok létesítésére is gyűjtsenek s így számos vidéki szoboralap keletkezett, amelyek azonban éppen elforgácsoltságuk folytán csakugyan nem voltak elegendők a jelzett célra.

A központi szoborbizottságnak tehát nem kellett volna tenni egyebet, mint felkérni a vidéki szoborbizottságokat az általuk gyűjtött összegek átengedése iránt s nem kételkedünk, hogy ezek legtöbbje eleget is tett volna e fölhívásnak s a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az én falum.

Horvátból: CAROLUS.

Valamivel túl a huszas házon támaszkodott az a kis ház arra az alacsony, kerek dombocskára, mely a termékeny, az egészet körülölelő síkság fölél emelkedett. A házak különbözők voltak, mintha a szél hordta volna őket össze hazánk minden tájáról. Az egyik fából volt, a másik kőből; ez délnek nézett, amaz meg nyugatnak; az egyik összenyomott, mintha csak a földbe akarna bujni, a másik emeletes, büszkén emelkedett föl, mintha az egész falunak akarna parancsolni. Meglátszik valóban, hogy különböző időkben épültek s gazdáiknak nem volt egyforma gondolatuk, annál kevésbé egyforma erszényük.

A házak mellett kanyarodott a széles kocsiút. Erre mentek a plébánia templomhoz is, a mely épen a falu közepére helyezkedett el. Kissé magasabb helyen van építve, mintha a falusi házakat védő szárnyai alá vette volna, sőt az egész plébániát, mely pedig egész le a síkságig terjed. — Az ágas-bogas fák között látszanak a falvak, a közeliak tisztán, a távoliak homályosan, — mint tarka

vonalak. A falu terjeszkedett nyugatnak is, meg északnak is, de a templom mindig büszkén állott e helyen, a reátéknítés egyformán örvendetes és megvigasztaló volt ugy télen, mint nyáron; ugy nappal, mint éjjel.

E faluban kezdtem érezni, hogy élek. Az első, a mit a világon a világból láttam, volt az a fehér templom a falu közepén, voltak azok a fehér házak, melyek melléje épültek, a falu fölél emelkedő dombocskára és az alatta levő síkság és az ezek fölött ragyogó kék égbolt. Ez volt akkor az én világom, a mely legjobban és legállandóbban ragadta el fiatal szívemet, a mely még most is ugyanazon szeretettel szereti és szeretni fogja mindaddig, míg meg nem szűnik dobogni.

Kedves falum, mennyi emlék köt hozzád, életem könyvének hány oldala van te rólad teleírva, a miket csak én tudok olvasni, a miket csak én értek legjobban. Nem foglak, nem tudlak elfeledni!

Emlékszem, hogy még nagyon kicsi voltam, de már tudtam hány ház van a faluban. Csudálkozom, hogy miért érdekelt épen ez; lehet talán a vágy, hogy a falu növekedjék, szélesedjék és egykor város is lesz belőle. Mikor egy új ház épült, jobban örültem, mint a gazdája s a mikor csak tehettem, elfutottam oda, hogy lássam mennyit haladt előre az építés.

Épen az ebédnél ültünk egyszer. Nagyon meleg volt; a légy pedig megszámlálhatatlan sokaságban alkalmatlankodott, ugyannyira, hogy nem is lehetett védekezni. Delet már elharangoztak.

Ekkor ismét megkondul a harang. Hal-latszottak a kongások, mint az óra ütések; bottal ütöttek a harang egyik oldalára, az egyik harangra, majd a másikra és a harmadikra.

Összenéztünk.

— Tűz! — kiáltott fel atyám és elhalványult.

— Ments' Isten! — sóhajtott anyám.

— Vigyázz a gyerekekre és a házra! — parancsolá atyám és kiszaladt a házból.

Mi anyánk köré csoportosultunk és elkezdtünk sirni.

Tűzet még nem láttam, de anyám olvasott már nekem róla, és tudtam, hogy valami szörnyű, valami borzasztó az.

— Talán csak nem ég a mi falunk? — kérdeztem anyámat és egészen megreszkettem.

Pedig égett a falu alsó végén. Hallottuk a kiabálást; emberek szaladtak az uton; a harang meg kongott, busan, panaszosan, mintha csak az Isten segélyét és irgalmát esdené le.

Anyám eloltotta a tűzhely tűzét, bezárta a házat és elvezetett bennünket a templom-

fővárosi monumentális szobor költségei egyszeriben együtt lettek volna.

De éppen ezt megakadályozni volt a célja a fővárosi szoborbizottságnak, mert azok az urak gyáva meghunyászkodásukban és a saját alacsonyán járó gondolkodás-módjuk szerint ítélve meg a legnemesebb uralkodó lelki világát is, azt képzelték, hogy kedves dolgot cselekesznek neki, ha kőművfönt mesterkedéssel meghiusítják a nemzeti kegyelet érvényesülését. Ez a bizantinikus lakájszellem, a mely mindig katolikusabb akar lenni a pápánál, állja útját annak, hogy a modern Magyarország megteremtőjének, az egész világ által bámult nagy szabadsághősnek az ország fővárosában szobrot emeljünk.

Az a csaknem egy millió koronára rugó tekintélyes összeg, mely erre a célra együtt van, teljesen elegendő egy méltó szobor létesítésére, de az létesülni nem fog még akkor sem, ha két millióra rugna is a nemzeti közadakozás eredménye, mert a porban csuszkaló udvaronc nemzedék képtelen önértékes gondolkodásra, a mely meg tudja egyeztetni a nemzet nagyjai iránt tartozó kegyeletet a koronás király iránti hűség és ragaszkodás érzelmeivel.

Előbb ezeket kell, a falra festett üres lojalitási rémképekkel egyetemben az utból elhárítani, csak akkor fog a nemzet akarata a kegyelet terén is érvényesülni s a trón is érdekhajhászó szolgálhad helyett önértékes nemzetre támaszkodhatni, a melynek lojalitása azért is megbízhatóbb, mert nem párosítja ezt egy másik hasonlóan nemes érzületnek, a nemzeti kegyeletnek elfojtásával.

*** Belügyminiszteri rendelet a választások érdekében.** Megérkezett a belügyminiszter rendelete Pécsre is a *tiszta* választások érdekében. Az általános bevezető rész a választási, szavazatszedő bizottsági s egyéb jegyzőkönyvek elkészítési módjával s azokról készített másolatok ügyével foglalkozik. Eszerint bárki megszerezheti a jegyzőkönyveket, ha e célból kérvényileg fordul a

hoz. Már sok gyerek volt ott és néhány öreg asszony. Volt sirás, sóhajlás és imádkozás.

Egyenes oszlopban sötét, sárgás füst emelkedett az ég felé. Nem volt szél, hála Istennek. Némelykor a láng a füst közé csapott fel s hosszú tüzes nyelve, a mint ott hajlongott és emelkedett, mintha a felhőket kívánná nyaldosni. Szikrák repültek szanaszét és félig elégett szalmaszálakat dobált föl a melegség a magasba. Egész a templomig felért a füst szaga, sőt abban a melegben nekem úgy tetszett, mikéntha érezném a tűz melegét. Kétségbeesett kiáltások és parancsszók hallatszottak és keveredtek össze a harang szavával és a gyermekek sirásával.

Egészen megrázkódtam, pedig a nap égetően sütött s izzadság csurgott homlokomról.

— A mi házuk is elég? — kérdezték a gyerekek.

— Isten kezében van — felelt egy vén, meggörnyedt anyóka.

— Szegény emberek! — sóhajtott anyám.

— Amugy sem volt nekik egyébük annál a háznál.

— Megsegíti őket az Isten és a jó emberek — folytatta megint az öreg asszony és elkezdett hangosan imádkozni.

A füst már ritkábban emelkedett, csak némelykor csapott föl sűrű, barnásan, telve

polgármesterhez, a ki nyolc nap alatt köteles a kívánt másolatokat elismervény ellenében kiadni. A polgármester részéről történő esetleges mulasztások vagy visszaélések fegyelmit és a kuria által megállapítandó 2000 korona pénzbírságot vonnak maguk után. Ezek után figyelmezteti a belügyminiszter a hivatalfőnököket és magasabb rangú tisztviselőket, hogy *bárminemű pressziók gyakorlásától óvakodjanak s egyben pedig megtiltja az összes tisztviselőknél, hogy a választások alkalmával a legcsekélyebb akciót is kifejtsek.* Elmondja továbbá a belügyminiszter, hogy a *köztisztviselői állással összeférhetetlennek tartja a korteskedést*, mert súlyt helyez arra, hogy mindenkinek szavazata legjobb meggyőződése szerint érvényesüljön. A választási jog szabad gyakorlásának érvényesülése s a hivatalos hatalommal való visszaélések meggátlása végett ezuttal jó előre jelenti ki, hogy azon esetben, ha tudomást szerez róla, hogy valamely tisztviselő *pártirányításra* használta fel befolyását s *nyilvános szereplésével* a választások menetére hatást gyakorolt, *azon tisztviselő ellen a törvény szigorú intézkedéseit* a legkiméletlenebbül fogja alkalmazni.

Jön a király!

— Felhívások a közönséghez. —

Pécsen, 1901. szeptember hó 13.

A király szeptember 18 diki, szerdai látogatása alkalmából, *Majorossy Imre* polgármester a város színeit viselő plakátokon felhívást bocsájtott ki, melyben jelzi, hogy a *király szent Mihály hava, szept. 18 án a kora délutáni órákban* Görcsöny felől városunkba érkezik s esti hat óráig itt tartózkodik. Fogadjuk hódolattal és szeretettel ősz királyunkat, hogy itt rövid időre is édes otthonát élvezze. Majd így folytatja:

»Tisztelt polgártársaim! A mit a polgári hűség sziv érez, annak őszintén ad mindenkor külsőségeiben is méltó nyilvánulást, következésképp meggyőződésem az, hogy az ősi erény szerinti példás lelkesedéssel fogják Önök ezuttal is a Felséges urat, édes hazánk jóságos atyját fogadni, iránta a hódolat, hála és törhetlen hűség állandó érzeményeinek az igaz szeretet és öröm kitörő őszinteségével kifejezést adni!

Öltsünk ünnepi ruhát, zászló és egyéb lehető díszöltösek házaik is, hogy mind ezen külsőség is méltón jelezze e város király és haza szeretetét!

szikrákkal. Az embereknek sikerült erőt venni a tűz hatalmán. A kiáltások elhangzottak s a harang ismét elnémult.

Megkönnyebbült mindenki. Hazamentünk megint. Én a tűz helyszínére akartam menni, de anyám nem engedett, mondván, hogy ott csak akadékoskodnám. Csak este felé mentem el.

Az emberek összepiszkított ruhában dobálták szét a félig elégett gerendákat, a melyek némely helyen még mindig füstölögték, s az elégett szalma, ruha füstje itt még erősebb volt. A fák köröskörül mind megégték, a levelek elvesztették zöld színüket és összezsugorodtak. Itt is, ott is sár volt megfeketedve a parázstól és hamutól. Nem messze néhány tárgy volt rakásba dobálva, szekrények, edények, a miket az emberek a nagy sietségben megmentettek — a szerencsétleneknek összes vagyonuk elégett. A háziasszony azokat a tárgyakat rendezgette, arca és szemei vörösek voltak a sirástól. Körülötte néhány gyermek sirdogált rongyos, piszkos ingekben.

Szomoruan néztem azt a szerencsétlenséget. Kicsi voltam akkor még igaz, nem tudtam sokat gondolni, hanem azt tudom, hogy ez az esemény nagyon meghatott. Még manap is emlékszem a legapróbb dolgokra is.

De valami mégis megvigasztalt. Főlnéz-

Ezek kijejtése után az ősi erénybe vetett bizalommal *az ünnepély rövid sorozatát* szíves miheztartásul a következőkben közlöm, u. m.:

1. Ő Felsége fogaton érkezvén városunkba, a hadapródiskolánál leszáll, a midőn Baranyavármegye, ugy Pécs szab. kir. város közönsége nevében báró Fejérváry Imre főispán hódolatteljes nyilatkozatát fogadja.

2. Ő Felsége a hadapródiskolát legmagasabb megszemlélésére méltatja.

3. Ezen szemle befejeztével Ő Felsége kíséretével a szigeti-országuton, a Scitovszkytérén, a Kardos Kálmán-utcán és az ott elhelyezett diadalkapun át *a püspöki palota előtti térre hajtat*, a hol a város polgársága nevében alulírott polgármester hódoló beszéddel üdvözli Ő Felségét, a kinek ezután Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város hűgküldöttségének élén báró Fejérváry Imréné, csokrot nyújt át.

4. Ő császári és apostoli Felségét *Hejtyei Sámuel* megyéspüspök a püspöki palotában üdvözli.

5. Délután 4 órakor kezdődik a küldöttségek fogadtatása.

6. A legfelsőbb elutazás a Kardos Kálmán-utca-, Széchenyi-tér-, belvárosi országút- és Indóház-utcán át a pécsi vasuti állomásra délutáni 6 óra táján történik.

A midőn felkérem tisztelt polgártársaimat arra is, hogy az ünnepély fényének sikere érdekében fáradozó bizottságok eredményes működését előmozdítani és törvényhatósági bizottságunk által meghívott szomszéd törvényhatóságok küldöttségei tagjainak az itt otthonos magyar vendégszeretet egész őszinteségével szállást és fogatokat biztosítani szíveskedjenek, egyuttal közlöm, hogy a rendfentartó bizottság elnöke *Vassary Gyula* rendőrfőkapitány, alelnöke: *Dr. Bodó Aiadár*; a díszítő-bizottság elnöke: *Piacsek Gyula*, alelnöke: *Zsolnay Miklós*, végül a szállásolási bizottság elnöke: *Kelemen Mihály*, alelnöke: *Schneider István*.

Most pedig hangozzék e város minden részében: *Isten hozza! Isten éltesse soká di-cső urunkat, koronás királyunkat!*

Pécsen, 1901. évi szeptember hó 10-én. Majorossy Imre, polgármester.

Vassary Gyula főkapitány a király bevonulása alkalmára a közönséghez szintén felhívást intézett s elrendelte a következőket:

I. Azon utcákon, utakon és tereken, melyeken át Ő Felsége városunkba bevonulását

tem a templom felé, ott álltak a régi rendben a többi házak, ott álltak épen mint a tűz előtt. Mi volna, ha az Ur nem irgalmazott volna, mi történnék, ha az a fehér templom is, ha azok a házacska is a tűz áldozatául estek volna. Mivé válnék akkor az én szeretett falum?

Megborzadtam s nem akartam többé erre gondolni. Azóta kétszeresen szeretem a falumat, a mely szeretetet nem fogja soha senki és semmi kivetni szivemből.

Nem történnék világrendítő események az én falumban, a melyeken az emberek csodálkoznának, sőt nem történik évről-évre semmi, a mi a világ szemében megemléstésre is érdemes volna. De nekem, ki ismerem minden fát a faluban, nekem, ki eltudnám számlálni kor és keresztnevük szerint a falusi gyermekeket az ő jó és rossz tulajdonságaikkal együtt, nekem minden kis dolog az én falumban kedves és említésre méltó. Lehet, hogy nem vagyok egyedül a világon, talán vannak többen is, a kiknek saját szülőfalujuk ép oly kedves, mint nekem az enyém. Azok meg fognak érteni engem, azok szívesen fogadják a megemlékezést.

tartandja, u. m. : Rácvárostól a szigeti országúton, a Scitovszky-téren, a püspöki palotába felvezető úton, — ugyszintén azon útvonalon, melyen át az elvonulás történik, u. m. a püspöki palotától a Kardos Kálmán-utcába vezető úton, a Kardos Kálmán-utcán, a Széchenyi-téren, az Irgalmasok utcáján, a Siklósi országúton, az Indóház-utcán a vasuti indóházig, — végül a most felsorolt utcákba, utakba és terekre nyíló utakon, utcákon és közökn a magánfogatokkal, a kocsikkal és szekerekkel, valamint kerékpárral való közlekedés f. évi szeptember hó 18. napjának délutáni 1 órájától 6 órájáig terjedő időtartamára beszüntetetik.

II. A hódoló küldöttségek fogatai a Szepessy- és Káptalan-utcán a főtisztelendő káptalan nagyprépostjának laképuletéig a nevezett napon legkésőbb délutáni fél 3 óráig köslekedhetnek.

III. A püspöki székesegyház előtti téren csak a küldöttségek és törvényhatóságok tagjai foglalhatnak helyet.

IV. Az Erssébet-sétátér területére a belépés és az ott tartózkodás csak a rendőrhatalóság által előzetesen kiadott belépőjegyek előmutatása mellett engedtetik meg; 7 éven aluli gyermekek odavitele tilos.

V. A község csak a járdákon foglalhat helyet és legfeljebb csak ott foglalhat állást a kocsin, a hol azt a rendőrség megengedi.

VI. Járdákon létrákra, állványokra, székek felállami tilos.

VII. A peronra csak az e célra előzetesen kiadandó jegyek felmutatói léphetnek. Azon küldöttségi tagok, kik a Felsőségnek eltávozásakor a pályaudvaron óhajtanak megjelenni, a részükre fenntartott helyet d. u. 5 órákor elfoglalni tartoznak.

A nagy hadgyakorlatok.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. szept. 13.

Háborus idők képe látszik az egész városon. Tegnap még a késő esti órákban is valódi, ellenségtől megszállt városhoz hasonlított Pécs. Mert az ellenséget képezik a városunkon átvonult negyedik hadtest ezredei, melyeket Lobkovits Rudolf herceg, hadtest parancsnok vezet a zágrábi tizenharmadik hadtest, illetve a dolnji-miholjáci Dráva-híd ellen Szigetvár odalenn a Drávanál ma már teljes testi képükben kifejlődtek a hadgyakorlatok, addig városunkon egyre vonult át a katonaság.

Mint azt lapunk tegnap esti számában megírtuk, a város területére tegnap tízezer főnyi katonaság érkezett további rendelkezésig, mely azonban hamarabb érkezett, mint a hogy várták, a mennyiben a tábori postán érkezett sürgős rendelet ma reggelre már a hadgyakorlat területére vezényelte. Lobkovits Rudolf herceg hadtestparancsnok, táborparancsnok Harkányba vonult, a hadgyakorlat területére pedig a 40-ik honvéd hadosztály, az 1., 2., 3. és 4. számú gyalogezredek és a 4-ik számú tüzérezred vonult el.

Ezen a most elvonult katonákon kívül átvonulóban még több katonaságot várnak a legközelebbi 24 óra alatt Pécsre, hogy azonban ezek mikor érkeznek, erről még hiányzanak a közelebbi adatok, miután a most érkező katonák jöttét távirati úton jelzik s így könnyen lehet rá kilátás, hogy a legközelebbi huszonnégy óra alatt ismét elszállásolás lesz Pécsen.

A központi katonai- és táviró ezrednek egy huszonnégy tisztből álló kirendeltsége ma délután érkezett Pécsre, hol a tisztet az Indóház-utcában szállásolták el. A katonai postaszolgálat teljesítésére kirendelt tiszt egy része Pécsen marad a Felsőség ideérkeztéig, míg a másik része Görcsönybe megy.

A katonajárás ideje alatt nem egyszer van alkalma a mi közönségünknek autombilokban gyönyörködni, melyek hangos pő-

főgéssel száguldottak végig az utcákon. Ma reggel úgy kilenc óra tájban ismét egy nagyobb méretű katonai automobil vonta magára a közönség figyelmét. Az automobil, — melyen Kregis József főhadnagy élelmezési tiszt és négy élelmezési csapatbeli legény utazott, Kaposvárról jött Pécsre, honnan rövid tartózkodás után Dolnji-Miholjácra vették útjukat.

A m. kir. 8-ik honvédhuszár ezred Pécsen állomásozó századai tegnap átvonultak a városon. A második század már tegnapelőtt átvonult Pécsen s Harkány környékén tartózkodott, míg a tegnap érkezett első és harmadik század Dolnji-Miholjácra ment. Mint értesülünk, a m. kir. 8-ik honvédhuszárezred egy része felderítő szolgálatra van kirendelve.

A király Noskovecra tegnap délután fél-négy órákor érkezett. A pályaudvaron Széll Kálmán miniszterelnök, Khuen-Héderváry gr. horvát bán, Pejassevics Tivadar gróf, Verőcevármegye főispánja, Chavrak Levin, Verőcevármegye alispánja, továbbá Verőcevármegye és Eszék város küldöttsége üdvözölte a királyt. Pejassevich főispán üdvözlő beszédére a király a következőleg válaszolt:

— Örömmel fogadom Verőcevármegye és Eszék szabad királyi város polgárára részéről minden alkalommal bebizonyított hűségének és ragaszkodásának biztosítását. Különös megelégedéssel veszem, hogy a Szent-István koronája országai között fennálló nyolcszázéves kapcsolatnak megszilárdítása módját adott önöknek alkotó- és haladásra. Teljes szívvel kívánom, hogy szeretett királyágaimnak, Horvát- és Szlavonországnak jóléte ezen testvéri kötelék oltalma alatt minél határozottabban fejlődjen. Midőn a fogadtatásért hálás köszönetet mondok, biztosítom önöket és küldöiket változatlan kegyelememről. (Lelkes jenzés és zsviőzés.)

Tíz pernyi időzés után a király elbucszuzott. Széll Kálmán miniszterelnöknek ezt mondotta:

— A vissontlátásra Pécsen!

Dolnji-Miholjácra a vonat némi késéssel 5 órákor rohogott be a pályaudvarra, a hol Beck Frigyes báró vezérkari főnök és a hatóságok fejei várakoztak a királyra, a ki tábornoki egyenruhájában elhagyta kocsiját, Beck báró jelentését fogadta, majd a várakozó urak mutatkoztak be. Ezután 5 óra 15 perckor berohogott a román trónörökös külön vonata. Ő felsége a kíséretében volt urak élén meleg kézszorítással üdvözölte a trónörökösöt, a ki a román király tulajdonát képező 6. gyalogezred ezredesi egyenruháját viselte s a ki mély meghajléssal köszönte meg a fogadtatást. Ferdinánd trónörökös szívélyesen üdvözölte Ferenc Ferdinánd főherceget, aztán a király karonfogta vendégét és vele a trónörökösnek Kohn Alberi nagykereskedőnél berendezett szállására hajtattott. Ott fölkiérette a trónörökös lakosztályába, aztán saját szállására tért. Ezalatt kivilágították a községet. A diadalkapu, a melynek csucsán a magyar nemzeti zászlón kívül még horvát, román és fekete sárga zászlók is lengtek, villamos fényárban uszott. A Ferenc József-tér, a Majláth- és Prandau-utcákban minden házat fényesen kivilágítottak.

A gyakorlatból alig látni valamit, csak a hadgyakorlat fővezetősége és a döntőbírák s parancsotíztjeik járják be a vidéket. Miholjác most a 4. hadtest birtokában van, mely fehér jelsszalagjával az ellenséget képviseli.

Tudósítónk táviratozta ma délután két órákor:

Dolnji-Miholjácra ma reggel hét órákor a Ferenc József-téren egybegyűlt tisztikar, főhercegek, Ferdinánd román trónörökös és a katonai attasék, élükön Ferenc József királyval kilovagoltak a Dráva folyóhoz, honnan királyunk megfigyelte a csapatok felvonulását. Reggel óta szitáló eső esik, mely megnehezíti a felvonulást.

Holnap (szombaton) a király Görcsönybe érkezik, hol udvari ebéd lesz.

A vármegye virilistái.

Pécs, 1901. szeptember 13.

Baranyavármegye igazoló választmánya megállapította már a vármegyei legtöbb adót fizetőknek a jövő 1902. évre érvényes névjegyzékét. A névjegyzék folyó hó 14-től f. hó 28-ig bezárólag ki lesz függesztve a vármegyeház hirdetőabláján s ellene ugyanazon idő alatt a megye állandó bíráló választmányához telebbezésnek van helye.

A névjegyzék szerint a megye első virilistája Hetey Sámuel megyéspüspök, a ki 21.806 kor. 32 fill. adót fizet. Utána jönnek gróf Draskovich Iván 14.996 kor. 46 fill.; Biedermann Rezső lovag 12.719 kor. 34 fill.; Gross Antal 9.590 kor. 34 fill.; Spitzer Márk (Siklós) 8.587 kor. 72 fill.; Brázay Kálmán 5.944 kor. 16 fill.; Walter Antal kanonok 4.958 kor. 32 fill.; Szily László 4.736 kor. 44 fill. és Berger Emil, szentiváni földbirtokos 4.103 kor. 60 fill. adóval.

Négyezer koronán alul s kéteseren felül fizetnek adót huszan, a kik a következők: Blau Rezső (Mohács), Mathesz József (Apatin), Driesz Lajos (Pécsvárad), Német Lipót (Mohács), Kis Emil dr. (Dárda), ifj. Weisz Samu (Harkány), Müller Izrael (Németbóly), Stajevits János (Mohács), Mándi Béla (Tésény), Wolf Zsigmond (Mohács), Mándi Samu (Szent-Lőrinc), Miskolci Ármán (Mohács), Weisz Lajos (Mohács), Beck András (Mohács), Szieberth István (Német-Bóly), Jeszenszky Ferenc (Bükkösd), Berger Gábor (Szentiván), Engel Gyula (Pécs), Országh Lajos (Kistelek), Engel Adolf (Bécs.)

Kéteszer koronán alul és eseren felül van az adója harminc virilisenek. Névszerint: ifj. Antal Gyula (Siklós), Lang Adolf (Ivándárda), Trischler Ármán (Németbóly), Bihari Benő (Dárda), Reiter József (Dályok), Flaschits József (Mágocs), Hónig János dr. (Dombóvár), Stein Lajos dr. (Pécs), Khon Adolf (Harkány), Darazsy Ödön dr. (Siklós), Mirbach Ferenc báró (Somberek), Szivér István (Siklós), Freund Sándor (Mohács), Mautner Fülöp (Oroszló), Andrics Tivadar dr. (Mohács), Elvers Rezső (Karancs), Pick Adolf (Torjanc), Schwarz Manó (Bezedek), Balaskó János (Dárda), Schneider János asztalos (Németbóly), Greiner Sámuel (Szabad-Szt.-Király), Konec Adolf dr. (Mohács), Brand János (Mohács), Steiner Nep. János (Mohács), Rüll Béla dr. (Mohács), Weisz Vilmos (Siklós), Visy Lajos (Mohács), Schnee Ignác (Bezedek), Weisz Hermann (Maróc), Schwarz Jakab (Siklós.)

Ezer koronán alul s kilencszáz koronán felül fizetnek adót tizenegyen. És pedig: Sági Ernő dr. (Siklós), Nikolsburger Sámuel (Dárda), Mihalesics István (Kisfalud), Baader Adolf (Himesház), Auber István (Mohács), Reich Vilmos (Kassa), Schwabach Viktor (Németbóly), Löwy Jakab dr. (Mohács), Buzagits Hugó (Ózd), Deutsch Miksa (Gyula), Balassa Pál (Izsé.)

Kilencszáz koronán alul s nyolcszáz koronán felül van az adója huszonhárom virilisenek.

Nyolcszáz koronán alul s hétszáz felül fizet adót tizenhat virilis.

Hétszáz koronán alul s hatszáz felül áll az adója huszonöt virilisenek.

Hatszáz koronán alul s ötszáz felül fizetnek adót harmincnyolcan.

Ötszáz koronán alul s négyszáz koronán felül áll az adójuk hetvenkilenc virilisenek.

Végül négyszáz koronán alul, de háromszáz felül fizet adót harminchéti virilis.

Ezek szerint Baranyavármegye legtöbb adót fizetőinek összes száma kétszáznyolcvannyolc.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Képviselőválasztási mozgalmak.

Budapest, 1901. szept. 13.

Pártszervezés. A pécsi függetlenségi és 48-as párt folyó hó tizennegyedikén (szombaton) délután félhat órakor a »Hétfejedelm«-ben szűkebb körű értekezletet tart, melyen *Simonsay* János pártelnök vezetése alatt a pécsi függetlenségi és 48-as párt újból leendő szervezkedésének módozatait beszélik meg s elhatározzák a szervezkedő nagy pártértekezlet összehívását.

Hermann Ottó programbeszéde. *Péchy* Károly dr. ügyvéd, a dárdai választókerület függetlenségi és 48-as Kossuth-pártjának elnöke, lelkes hangú felhívásban adja tudtára a választóknak, hogy mikor tartja a függetlenségi és 48-as párt jelöltje, *Herman Ottó*, a világhírű tudós és elvű függetlenségi politikus, a kerületben programbeszédet. E szerint *Herman Ottó* Dárdán — mint már jeleztük is — e hónap huszonkettedikén tartja meg programbeszédét a nagyvendéglő előtt; *Kopács* és *Laskó* községekben huszonharmadikán; — *Karacson* és *Hercegszöllősen* huszonnegyedikén; *Csusa* és *Vörösmart* községekben huszonötödikén; *Bar.-Baánban* huszonhatodikán és *Villány* községben huszonhetedikén.

Brázay köruton. *Brázay* Kálmán tegnap folytatta körutját választó kerületében. Ezuttal *Birján*, *Lothárd*, *Szemely*, *Egeragh*, *Kis-Kozár* és *Misleny* községeket látogatta meg, hol mindenütt szívesen, lelkesülten fogadták. Különösen *Szemely* és *Egeragh* községek polgárai között volt nagy a lelkesülés s ezuttal is élénk tanujelét adták képviselőjelöltük iránti benső ragaszkodásuknak. *Szemelyben* a község határán csaknem az egész falu várta s meglátván őt, messziről zászlók, kendők lobogtatásával adtak örömüknek kifejezést. — Majd harsány ováció közt egy gyönyörű élővirágból font koszorút nyújtottak át képviselőjelöltjüknek, s ily lelkesedés éljenzés közt, kísérve a választóktól vonult be a községbe, hol a leg nagyobb tetszésnyilvánulások között tartotta meg beszédét.

Egragh határán pedig banderialisták, a község előjárói kocsikon jöve, zászlókkal várták a képviselőjelöltet, kölcsönös üdvözlés után egész diadal menetben a község házába, hol úgy szólván az egész község előtt mondta el a jelölt programbeszédét tetszés és gyakori ellenzések között; majd csokrokat és koszorukat nyújtottak át s elhalmozták virágokkal a képviselőjelölt kocsiját is.

A programbeszéd megtartása után nagyszámu közönség, a banderialisták, az előjáróság kocsikon zászlókkal elkísérték a képviselőjelöltet *Kis-Kozár* határáig, hol is »éljen *Brázay*« kiáltások között kölcsönösen elbucsztak.

A pécsi szabadelvű párt ma délután 4 órakor tartotta a nagy Vigadóban alakuló és képviselőjelölt értekezletét *Krasznay* Mihály kir. tanácsos elnöklete alatt. Az elnök mindenk előtt bejelentette, hogy *Aidinger* János, volt orsz. képviselő, mandátumot többé nem vállal. A gyűlés ezt tudomásul vette s *Aidingernek* működéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Ezután az elnök bejelentette, hogy *Erreth* János, városunknak 1892—96. években volt képviselője, belépett az országos szabadelvűpártba. Ezt örvendetes tudomásul vevén a gyűlés, a párt elnökévé újra *Krasznay* Mihályt, alelnökeivé *Kindl* Józsefet és (a tisztviselői állás inkompatibilitása miatt lemondott *Fekete* Mihály tiszti főügyész helyére) *Littke* Józsefet választotta meg. Pártjegyző újra *Záray* Károly dr. lett. A számos tagu végrehajtó bizottság újraválasztása után következett a képviselőjelölés.

A végrehajtó bizottság *Erreth* Jánost ajánlja egyhangulag jelöltnek. A gyűlés ezt

egyhangulag el is fogadta, *Littke* József felszólalása után. *Littke* némely tekintetben rekriminált s rámutatott, hogy ha mindig ily helyes és szerencsés módon történtek volna a jelölések a szabadelvűpárt részéről, zászlójukat mindig győzelemre lehetett volna vinni. A jelölést azért is szerencsésnek tartja, mert megóvja a város belső békéjét; biztosítja a város társadalmi békéjét, biztosítja a városi társadalmi és közélet egyöntetű haladását. Ezután *Kindl* József, *Piacsek* Gyula és *Eizer* János küldöttségileg hívták meg *Erreth* Jánost a gyűlésre, kinek az elnök tudtára adta a jelölést s ki köszönettel elfogadta azt, kijelentve, hogy a kitűzendő időben programbeszédet elmondja. Előre is jelzi, hogy a *Szell* Kálmán miniszterelnök programján áll minden politikai tekintetben, közgazdasági téren azonban az önálló vámtérület mellett foglal állást.

A gyűlés kitűzte *Aidinger* János beszámolójának megtartásául a Nagy Vigadó helyiségét folyó hó 22-én (vasárnap) 10 órakor s ugyanaznap 11 órakor — tehát a beszámoló után közvetlenül — fogja *Erreth* János programbeszédét ugyancsak a Nagy Vigadó dísztermében megtartani.

Hírek.

Pécs, 1901. szept. 13.

Választási örömeik.

Most már komolyan megindulnak
A vad választási csaták,
Sok ezer embert a kortesláz
Idény-betegsége hat át.

Szaladoznak lélekszakadva
Jelölt fizette alakok,
Ezer jelölt nevét forgatják
Nagy változatban a lapok.

»Több, mint bizonyos« valamennyi.
Kiben nagy az ambíció
Az még nem tudja, hogy a voksban
Nem hinnai, kételkedni jó.

És a több, mint bizonyos urnak
Ezek mégis csak rossz napok,
Szeretne már tullelni rajtuk,
Jól vagy rosszul, de valahogy.

Mert bukik vagy győz mindenképpen
Uj szurokba viszi ez őt,
Mindkét esetben megjelennek,
— Rendszerint az a sora ennek —
A kontók és hitelezők,

Napirend 1901. szeptember 14-én.

Naptár: szombat, szeptember 14. — Róm. kath.: Szt. Kereszt felmag. — Prot.: Szt. Kereszt felmag. — Görögkel. (szept. 1.) Eókezd. — Zsidó: Tischri 1. — Nap kél 5 óra 21 perckor; nyugszik 5 óra 56 perckor; — Hold kél 5 óra 57 perckor reggel; nyugszik 6 óra 16 perckor este.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhébb idő és sok helyen csapadék várható.

Elzárásolási bizottság ülése a városházán d. e 11 órakor.

— **(Személyi hír.)** *Bittó* István, Magyarország egykori miniszterelnöke, a ki jelenleg dráva-foki birtokán időzik, gyengélkedő beteg. Régi asztmatikus baja bántja s bár komolyabb veszélytől most még nincs mit tartani, családja nagy aggodással ápolja az ősz államférfiut, a kihez a napokban hívták dr. *Veres* Zoltán, baranyasellyei körorvost.

— **(Uj műszaki tanácsos.)** A földmívelési miniszter *Szily* Pongrác okleveles mérnököt, a hegyhádi (sásdi) választókerület volt országgyűlési képviselőjét, műszaki tanácsossá nevezte ki.

— **(Katonai hír.)** A király *Stenzl* Alajost, a 44-ik gyalogezred parancsnokát, a cs. kir. 92-ik Landwehr gyalogdandár parancsnokává nevezte ki.

— **(Névmagyarosítások.)** *Kummermann* Márk hidori tanító vezetéknevének »Kún«-ra és *Ochs* Konrád dombovári lakos, valamint kiskorú gyermekei: *Agáta*, *Erzsébet*, *Anna*, *Teréz*, *Konrád*, *Ádám* és *József* vezetéknevének »Ódor«-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Pályázat.)** A Tolnavármegyei gyámpénztári könyvvivői állásra — mely tudvalevőleg az öngyilkossá lett *sikkasztó*, *Antal* Ferenc elhalálása folytán jött üresedésbe — pályázat hirdettek. Pályázati kérvények f. hó 30 ig nyújtandók be *Szegzárdon* gróf *Széchenyi* Sándor főispánhoz.

— **(Jelentés a vízről.)** A *Tettye* forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: szept. hó 13-án reggel 6 órakor a tettyei víztartóban 1000, az ellentartóban 750 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 870 köbméternek találtatott.

— **(Katonák Baranya Sellyén.)** *Baranya-Sellye* már innen-onnan husz éve nem látott katonaságot. Szinte már valami mesebeli tündériénynyé vált a huszár a nép képzeletében. Így hát nagy riadalmat okozott f. hó 11-én az a hír, hogy:

— Itt vannak a huszárok!

E hír hallatára valamennyi lakósa *Bar.-Sellyének* kiszaladt az utcára. Csak akkor derült ki, hogy bizony nem huszárok azok, csupán a mostani király-gyakorlatok alkalmával ide tévedett uhlánus csapat, mely földérintő szolgálatot teljesített.

— **(Vasuti baleset.)** Csak a közelmultban adtunk hírt egy a *Szigetvár*—*Kaposvári* vonalon történt kisiklásról s ma egy újabb balesetről értesít bennünket tudósítónk. Ugyanis a *Kaposvárról* 4 óra 15 perc kor induló vegyesvonal alig hagyta el *Kaposvár* állomást, a mikor a mozdony a 17. sz. őrház közelében hirtelen felmondta a szolgálatot. A mozdony makrancoskodott s sem előre, sem hátra nem mozdult. Rögtön segélymozdonyért táviratoztak s a szegény utasok Jó b türelmével várták ennek megérkezését. Végre megérkezett s a vonat több, mint két órai késéssel mehetett tovább az ő, tőle már megszokott lassúságával. Ugy látszik, ez az új vasut hirnèvre vágyik, mert kalandjaival többször ad életjelt magáról.

— **(Gyujtogatás.)** *Szerdán* éjjel 1/4, 11 órakor *Kovács* József sásdi jómódu földmívelő gazdának egy 200 q finom szénáját — nyilván irigységből — de eddig ki nem puhatolt okból valaki felgyujtotta, szerencsére szél nem fujt; de meg a sásdi tűzoltók, élükön *Kincsey* Mihály tűzoltóparancsnokkal, kinek ügyes vezetése következtében a tűz tovább terjedését három fecskendő használásával megakadályozták. A csendőrség részéről *Miklós* Péter őrmester az ő ismeretes erélyével az egész község fogatait vízfordás végett kirendelte. *Máthé* Ödön főszolgabíró a tűznél legelsőbben megjelent és folyvást intézkedett, hogy a tűz tovább ne terjedjen, de még valamit meg is mentsen. A kár mintegy 600 frt.

— **(Vadászat.)** Az idei vadászatok kiváló élvezetet szereznek azoknak, kik szár-

nyas vadakra szivesebben vadásznak, mert nagyon sok a fogoly és a fácán oly területeken is, hol a vadak tenyésztésére gondot nem fordítanak. A szárnyasokban való vadbőség onan van, hogy a költési időszak alatt igen kedvező volt az időjárás, főképen jégverés és nagyobb záporosók nem pusztították el a fészkeket. Nyul azonban általános tapasztalás szerint kevés van az idén.

— **(Megölte a bika.)** Varsádon a község bikája megölte a csordást. Ugyanis, a mint reggel etette, a felbőszült bika oly erővel vágta a csordást a jászolhoz, hogy az rögtön meghalt. Holttestét még aznap felboncolták és eltemették.

— **(Halálozás.)** Rougemond Béla, a Bedő-kávéház és szecseszsió-söröző főpincére, tegnap este, életének 26 ik évében meghalt. Temetése holnap (szombaton) délután 4 órakor lesz a Jókai-tér 3 számú házból a budai külvárosi temetőben. — Elhunytát özvegye, két leánykaja, anyja s nagyszámu rokonsága gyászolja.

— **(Megdermedt nyár.)** Hideg borzongás futja át tagjainkat, ha egy ifju, szép asszony ravatalának lépcsőjén állva arra gondolunk, hogy pár nap előtt ez a szép asszony virított, mint a nyári róza, teste forró volt, mint a nyár heve s most halálra váltan, hideg testtel fekszik ravatalán. S ime, most idő előtt maga a természet, a meleg nyári nap is megdermedt; sárguló falevelek s hervadt virágok is hullanak korán eltemetett nyarunk koporsójára. Hideg van, hideg van! panasz-

kodnak a városi emberek s kint az erdőt, a mezőt egy fájdalmas kiáltás járja be: Pán meghalt! Valósággal már augusztusban megérkezett az ősz, sárguló levelei alá temetve sok szép reményt, amely még tavaszkor fakadt.

— **(Öngyilkos akart lenni.)** Márton János kocsis legényt nagyon bántotta az a tudat, hogy az ő kedvese megcsalta, legalább így hallotta, így mondogatták. A leánynak többször szólt az utóbbi napokban, ne játszsze vele, mondja ki nyíltan, ha nem szereti. A lány azonban tovább kötődött vele s pajzánul csufolni kezdte a legényt, hogy tud róla ilyesmit elhinni. Komolyan nem cáfolta meg az állítást. A legénynek meg mindig többet és többet besugtak a pletykáról s tegnap elkeseredve, elhatározta, megöli magát. Előbb még irt egy levelet, s azt egy kis lánynyal elküldte kedvesének. Ebben tudtára adta neki, hogy tovább nem bírja ki, hogy őt megcsalja, hanem felkötötte magát. A lány megrémült azokra a fájdalmas lemondó sorokra s ahogy csak tudott, szaladt a legény Ágoston utcai lakására. A mint a lány berontott az ajtón, a legény ép a nyakára illesztette a hurkot. Éktelen kiáltozásba tört ki a lány, úgy, hogy a lakók és a szomszédok összefutottak és a legényt megmentették. Mindjárt sirva egymásra borultak és szent lett a béke.

— **(Somogy vármegye)** közigazgatási bizottsága, mint Kaposvárról jelentik, most tartotta Tallián Gyula főispán elnöklésével ülését. A szakjelentéseket tudomásul vették. A közegészségügyi állapot igen kedvező. Egyenes állami adóban 920.599 koronát fizettek be; 90.620 koronával többet, mint a múlt év augusztus hónapjában. Ifj. Folly József tisztii főügyész ellen saját kérelmére fegyelmi viz-

gálatot rendeltek el. Széchenyi Imre gróf indítványára a kereskedelmi miniszterhez a folyódi vasutállomásnál éjjeli szolgálat berendezése iránt fölriratot intéztek.

— **(Ujabb telefon összeköttetések.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy az *eszék-dolnji miholjaci* környékbeli távbeszélőhálózathoz tartozó *petrijevcii, valpói, és dolnji-miholjaci* távbeszélő központok úgy a belföldi, mint az alsó ausztriai helyközi távbeszélő forgalomba, az erre nézve fennálló feltételek és díjszabás mellett, Eszék közvetítésével, 1901 évi szeptember hó 7-től kezdve bevonassanak.

— **(Munkások a gazda ellen.)** Szegzárdról írják: Varga János sár-szentlőrinci nagybirtokost a munkásai megtámadták, az egyik munkás egy husággal többször meg is ütötte. Ekkor a különben is ideges földbirtokos annyira fölhevült, hogy revolvert rántott elő s *önvédelmében lelötte támadóját*. Az esetről jelentést tett tegnap a szegzárdi kir. ügyészségnek s a megyei főorvossal látéletet vétegetett fel azokról az ütésekről, a melyeket a lelőtt munkás rajta ejtett.

— **(Elgázolás.)** Rám Pál, mohácsi fuvaros kocsija Báltaszéken elgázolta Major Antal 6 éves Éva nevű leányát. A gondatlan fuvarost feljelentették a bíróságnak.

— **(Epizódok az esküdtszékéről.)** A mai esküdtszéki tárgyaláson a sértett asszony a hallgatóságot igen derült hangulatba hozta. A komoly helyiségben néhány pillanatra felhangzott a közönség nevetése. Maguk a bíróurak is mosolyra húzták ajkukat. Arról volt szó, hogy a sértettet bántotta, verte-e az ura, a mikor még együtt éltek? Az asszony, a ki

darabka papírra valamit ír, azt gondosan apróra összehajtotta és mellényzsebébe csúsztatá azután ismét a szalonban termett. Eszti könyörgésére, azzal még egy Schuman-féle dalt játszott négykézre s azután az öreg mellé leveleve magát egy székre, még egy theát kért, melyet azonban Eszti adott neki.

Leopoldné elmosolyogta magát, midőn Sándor arcában a csalatkozás durcás kifejezését látta, sőt majd elnevette magát, midőn Sándor e mosolyáért haragot mutatott. Mulott az idő rohamosan; érkezett az éjféli s a nők készültek az éjféli misére. Leopold bácsi, Sándor, sőt az öreg legény, Muki bácsi is már az üvegfolysón várták őket. Midőn az indulás ideje érkezett, Sándor gyors elhatározással és észrevétlenül anyja kezébe nyomta az általa irt cédulát. Éva asszony egy percre vonakodott azt elfogadni, de aztán gyorsan keztyűje alá rejté.

Az éjféli istentiszteletnek vége lett, a hívők elhagyták a szent csarnokokat. Sándor már a templom lépcsőjénél anyjának ajánlá fel karját, mire Eszter apja karjaiba csimpszkodott, ki Mukival, az első legénnyel brokát bársonyról vitatkozott. Sándor közönyös dolgokról beszélgetett, Éva asszony pedig egyszerre, minden átmenet nélkül Sándorhoz fordulva kérdé:

— Szándékosd majd néhány év múlva megnősülni?

— Nincsen. Én alighanem, emberi számítás szerint legalább, mint aglegény fogom életéveimet lemorzsolni.

— Azt könnyelműség állítani. Majd jön az a hatalmas szenvedély, melyet szerelemnek neveznek; majd utadba kerül egy bájos . . .

egy karosszékből figyelte Éva asszony minden mozdulatát. Midőn mindezen keresztül esett a család, visszatértek mind az ebédőbe, hol Éva asszony a theát osztá ki. Eszter a gyéren világított szalonban néhány Schuman-féle dalt zongorázott, melyek olyan csillapítólag, vigasztalólag hatnak.

— Mintha nem szeretnéd a zenét, Sándor? — vélé az öreg Leopold.

— Sőt szenvedélyesen szeretem; hiszen ha nem szeretném, akkor bizonyára nem tanultam volna meg zongorázni — felelé Sándor, tekintetével anyja arcát firkészve.

— Megtanultál zongorázni? — kérdé meglepetten az öreg is, meg Éva asszony is egyszerre.

— Igen, meg — viszonzá a fiu.

— De nem hiszem én ezt el néked, hacsak nem hallak — nevetett az öreg. Nos, rajta, hadd halljuk művész ur, mit tudsz?

A fiu lassan felemelkedett és balkezevel önkételesen kis barna bajuszát kinezva, bement a szalonba s midőn Eszti szótlanul átengedé neki helyét, néhány ujjfutam után Palestrina egy missa-ját játszá mély érzellemmel, fönséges szinezéssel. Éva asszony mozdulatlanul ült helyén s gyönyörű arcáról két köny pergett le titkon édesen. Egy háborgó, széles mederben hömpölygő praeludium után Mercello egyik remek spalmusát játszá Sándor; öntudatlan imára kulcsolák kezeiket a hallgatók s áhitattal hallgatták e remek egyházi zenét. Midőn Mercello eme remekművének utolsó dallamai mintegy elhaltak a távolban, elveszve a messze, ismeretlen ködben,

csak úgy lökte ki széles melléből a szavakat, erős, bizonyító hangon szólta oda az elnöklő bírónak:

— Bizony, úgy megvert, hogy olyan voltam, mint a tekintetes ur kabátja!

A hallgatóság hangos kacajra fakadt erre a hasonlatra, mert megjegyzendő, az elnöklő bíró urnak kabátja — fekete volt.

Később meg azt kérdezte tőle az elnöklő bíró, hogy mit kíván magának azért, hogy őt meglőtték? Erre a sértett neki durálva magát, kibökte:

— Kérek öt évet!

— **(Megtagadta a szubordinációt.)** A katonáéknál a legfőbb dolog: a föltétlen alárendeltség. Ha mindjárt csak egy fokkal magasabb parancsol is az alantának, annak szavát olyannak kell venni, mintha akár a maga Uristen mondaná. Legalább így mondják, de tények bizonyítják is, hogy így van. De csakis ez a föltétlen engedelmesség képes azt a nagy szervezetet összetartani. Mindegyik egyén a nagy gépnek, a katonai szervezetnek egy kis kereke, mely ha megtagadja a szolgálatot, az egész megbomlik. S ma reggel künn a Buzatéren egy katona, egy rezervista, az engedelmséget megtagadta föllebbvalójának, sőt ellentállt neki. Oly tény ez, ami nagy büntetést von maga után. — Az eset a következő volt: Egy közhonvéd, a ki most mint tartalékos szolgál a nagy hadgyakorlatok alatt, reggel jelentkezett az orvosnál, hogy ő tovább nem tud menni. Az megvizsgálta és kijelentette, hogy semmi baja sincs, szolgálatát pontosan teljesítheti. Erre a honvéd fegyverét eldobta és a földre vetette magát azt kiabálva, ő nem engedelmeskedik, ő nem megy tovább. Ez a kijelentése az orvost arra bírta, hogy négy fegyveressel vezettette el. Azoknak is ugyancsak adott munkát, mert rugdalt, harapdált. Végre mégis elvitték és a

szerecséltlenre most csak szigorú büntetés vár, s lehet, hogy talán otthon családjá szivszorongva lesi hazatértét, hogy a mindennapi kenyeret megkeresse. Csak néhány nap választotta már el a megszabadulástól és most meggondolatlanul ilyen tette ragadtatta magát.

— **(Megtalálta a kutyáját.)** A múlt héten a rendőrségen jelentette egy fiatal ember, hogy a fekete kutyája elveszett, keressék meg, mert az a kutya igen kedves neki. A kutya személyleírása igen gyenge volt. Csak annyit tudott elmondani, hogy középtermű, hosszuszőrű fekete kutya. Kiegészítéstül azt is hozzátette, hogy igen szomorú nézése van, mindig sirásra kész. Másnap már tudakozódott a kutya után, nem fogták e már el? Tagadó választ kapott. Nap-nap után járt föl szorgalmasan, hanem kutyáját csak nem találták meg. Ma reggel nyolc óra tájban az alsó sétatéren jött keresztül a fiatal ember s a mint a szökőkút mellett elhaladt, egy fekete kutya ugatva ráugrik s örömeiben bolond módra csóválta a farkát. A fiatal ember a kutyában fölismerte a saját kutyáját s már örömeiben, hogy megtalálta, ölelni kezdte a szép fekete kutyát. Hanem öröme csakhamar meglepetésre vált. Az egyik pad fölől egy kisasszony hívta a kutyát, a mely most nem tudta hányadán van. A fiatal ember bizonygatta a kisasszony előtt, hogy a kutya az övé, a mit a kisasszony semmiképp sem akart elismerni. A vitakozás egész hangosra vált és a hangulat szerint ítélve, a dolognak alighanem a rendőrségen folytatása lesz, mert a tulajdonjogból egyik sem akar engedni.

— **(Leesett a lóról.)** Tegnap este a Buzatéren egy suhanc, a ki nyereg nélküli lovon a rétről kocogott be a városba, a légszeszgyár mellett a lóról leesett és jobb karját eltörte. A ló valamitől megijedt és hirtelen ágaskodva, a mit sem sejtő gyereket levetette,

aztán tovább iramodott. Fönn a mérleg-háznál fogták el a lovat. A fiut pedig beszállították a kórházba.

— **(Meggzurta a tehén.)** Tegnap este, a mint a tehéncsorda a Buza téren fölfelé jött, az egyik tehén Vadász János nap számost meggzurta, a ki a tovavonuló tehének között át akart menni. A szurás a jobb oldalán érte. A sérültet beszállították a kórházba.

Idegenek Pécsen.

— Szeptember 12-én —

Aranyhajó-aszálló. Latinovics Pál, volt orszgy. képviselő, Bpest. — Dr. Goldman Leó, ügyvéd, Szigetvár. — Juhász József főhadnagy, N. Kanizsa. — Deák Péterné, százados neje, N. Kanizsa.

Vadember-aszálló. Bronikoszky Károly, vasuti ellenőr, Zágráb. — Ponger Jakab, utazó, Bpest. — Schlanger Jakab utazó, Ujvidék. — Dr. Berger Lajos, ügyvéd, Dárda. — Lefkovits J. utazó, Bécs. — Csokonai J. utazó, Trieszt. — Krausz Felix és neje, kecskedő, Eszék. — Riedl József, hivatalnok, Eszék. — Arady Géza, főhadnagy, Bpest.

Mátyás király-aszálló. Strohoffer Viktor és fia, vendéglős, Sár. — Bogrosy V. Géza, gyógyszerész, Bpest. — Kisfaludy Tivadar, ny. áll. tisztviselő, Sümeg.

Nádor-aszálló. Weiman Lajosné és fia, Körmen. — Schönbeck Imre, magánzó, Esztergom. — Walentin Ottó üzletvezető, Bécs. — Weisz Jakab, utazó Bpest. — Britz Hugó, magánhivatalnok, Bpest. — Tóth Ambrus, magánzó, Bpest. — Fekete Gyula, bankhivatalnok, Bpest. — Dr. Egert József, miniszteri titkár, Bpest. — Markó Ede és fia, utazó, N. Kikinda. — Elekes Ferenc, adótárnok, Szabadka. — Pohl Lipót, építész, Bpest. — Tuhrman Gyula, tanuló Sopron.

Hétfejedelem-aszálló. Klestyánszky Dezső, kir. járásbíró, Igal. — Egedy Sándor, felügyelő, Csurgó Hlubech Max, tüzérkapitány. — Iliás Elekné és fia, Budapest.

mindenki mozdulatlan maradt. De mi ez? hallga! Jön ismét egy hang, egy bizonytalan dallam; édes, fájó, halk fuvolaszerű panaszos ének . . . jön lassan, bánatosan; de mire egész közel ér, akkor oly szivetindítóan zeng, kér, könyörgő, ahogy csak Romeo kért, könyörgött Juliának. Chopin e Notturmoja ismeretes mindenki előtt, de a sok közül ez a legszebb és legmegindítóbb s azt hiszem, nem kell szentimentalizmus hozzá, hogy e zenegyöngyért rajongjon bárki.

Éva asszony mint az alvajáró, gépiesen felkelt, két kezét keblén keresztül téve, akár Mária Antoinette a Gréve-téren, s mintha a benn zongorázó hívta volna szellemujjával, a hang forrása felé ment s a zongora előtt megállt. Nézte a játszó gyors kézmozdulatait, fúrge ujjai játékát s fülében csengett: Óh szeress! Óh szeress!

— Isten segits, édes Sándor fiam, játszszaál már valami operette-részletet, vagy egyéb vig darabot, hisz mindnyájunkat megríksatsz! — könyörgött Leopold bácsi komikus páthoszszal.

Sándor egy keringőt játszott, melyet meg kellett ismételnie. Azután, hogy azzal végzett, Éva asszonynak halkán mondá:

— S most, édes anyám, jön az én legkedvesebb nótám — s azzal eljátsza azt a régi dalt, melyet Éva asszony másfél év előtt a szobor tetején, a szülő présházának szobájában dudolt:

Remegve kért, hogy hagyjam el,
Egy köny rezgett szemében.
Nem volt már szép, se fiatal,
De kedvesebb, mint régen.

Az asszony szive mélyéig meg volt hatva; annyira megrendült, hogy férje valami kérdésére a felelettel adósa maradt. Arca halvány maradt, fosztorizáló kék szemei vészes fényben izztak. Belsőjében ujjongott; nincs az a fejedelmi kincs, melyért a fiu gyönyörűbb, értékesebb karácsonyi ajándékot vehetett volna, mint a melyet mai nap adott neki. Eltalálta, érezte, tudta, hogy miatta tanult meg angolul; tudta, hallotta, hogy ő miatta tanult meg zongorázni. Lehet, hogy csupán azért az egy dalért tette, hogy emlékeztethesse arra a szülői intermezzóra, melyet, úgy látszik, ez a fiu emlékében megrögzített.

— No Sándor, a zongorálásoddal édes anyádat tán még beteggé titted — mondá a férj. (A jó Marke király Tristán és Isoldeban.) Biztos lehetsz, hogy részemről egy szemhumást sem teendek ez éjjel, mivel ma egy csudából a másikba estem. Hanem azt mondhatom, hogy örökre lelkemre veszem azt, hogy engedtem neked akkor, midőn kértedre nem járatlak tovább iskoláidban. Hisz neked bliktri lesz az érettségi is, ha ilyen eszed van?!

— Nem tudom még, hanem az ötödik reálból elkészültem, most csak korrepetálok; őszkor talán a hatodikkal is végzek s vizsgát is teszek, ha az Isten megérnem engedi — felelé Sándor, kezével göndör fűrteit rendezve.

Éva asszony gépiesen töltögette a théat s midőn Sándor csészéjét elébe tölta, a fiu hideg keze az asszony forró kezével érintkezett. Egy villámszerű kéjes áram szaladt a két teremtmény erein keresztül, röpke pillantást vetettek egymásra . . . megértették egymást.

Sándor egy hangjegyért szobájába ment; ott egy

Pécs szab. kir. város
meteorológiai állomása jegyzetei

1901. szept. 13. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 754.3 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 21.2 °C.

• maximuma: 17.2 °C.

• minimuma: 11.2 °C.

Párányomás: 14.3 mm.

Relatív nedvesség: 78. %.

Felhőzet: 9° Cirr-Cum. SE.

Szélirány s erő: N. E. 4.

Csapadék 24 órai 1.5 mm. ●

Harmatp. 14°C °C. (eső vonal)

Vál. felhőzet, meleg, rövid csapadéokra hajlam.

Dr. Csirer.

Művészet, irodalom.

Zrinyi Miklós levele.

Pécs, 1901. szept. 12.

Van az Országos Levéltárban egy roppant édekes másolata Zrinyi Miklós egy levelének, melyet Csáktornyról 1566. április 19-én, három hónappal Szigetvár megvívása előtt irt Nadasdy Tamásnéhoz, tőle segítséget kérve. A levél egész terjedelmében így hangzik a latin szöveg fordításában:

»Nemzetes és nagyságos, különösen tisztelt urasszonyom! Üdvözljük és ajánljuk szolgálatainkat. Mivelhogy nem homályos, hogy igen undok ellenségünk, a török császár roppant hatalommal eljő e gyászbaborult haza maradványainak elpusztítására és teljes megsemmisítésére és hogy első sorban Szigetvár várát, mely annyi tartományok védőbástyája, fogja ostromolni, hogy onnét tovább haladjon, nyilvánvaló szükség, hogy ez annyira fontos helyre gondja legyen mindenkinek, kinek java, vagy veszedelme e helytől függ. És bár kegyelmes urunk, Károly főherceg ő fejedelmi fensége, a római császár és király ő felségének távollétében azon vár megmaradása végett erősítésekről, más szükséges dolgokról és katonákról gondoskodnék. Mégis, mivel azt hisszük, hogy a török császár személye és annak roppant hatalma ellen jóval több katonára lesz szükség, mint egy basának ostroma ellen: ezért, ha N. és N. urasszonyomnak kedves édes hazánk, ha a maga, gyermekei, testvérei, barátai és próbált szolgáló jövendő megmaradását óhajtja: igen sürgősen kérjük és tisztünk kötelességénél fogva ünnepélyesen felszólítjuk: küldjön saját költségére, négy hó napi ellátással személyünk mellé belátása szerint néhány puskás gyalogost és velők egy-két tisztet, nem annyira személyünk kedveért, mint a keresztén köztársaság további megmaradása és az azon hely és más tartományok várható veszélyének elhárítása végett Szigetvárra. Elszántuk magunkat arra, hogy Isten nevében ott bezárkózunk, aztán ő császári és királyi felségét, a keresztén köztársaságot és ezt az édes, végső nyomoruságra jutott hazát szolgáljuk, híven, rendületlenül, vidáman, vérünk ontásával, fejünk vesztével is (ha a sors akarja). Reméljük, hogy N. és N. urasszonyom, megtenné ezt csupán személyünk iránt való tekintetből és barátságából még akkor is, hogyha sem java, sem veszedelme nem függene Szigettől. Isten tartsa meg sokáig, egészségben, boldogságban. Várjuk az óhajtott tudósítást és ajánljuk kész szolgálatainkat.»

Kelt csáktornyai várunkban, 1566. április 19-én.

Miklós, Zrinyi örökös grófja.

E levelet most facsimiléban közli a Nagy Képes Világtörténet 192. füzet.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marcaly Henrik, egyetemi tanár. Egy-egy kötet ára félbörkötésben 16 korona; füzetként 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

Törvénykezés.

Meglötte mostoháját.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. szept. 13.

A mai esküdszéki tárgyalás egy fiatal, tizennyolc éves suhanc, *Török Péter* fölött itélkezett, a ki gyilkossági kísérlet vádjára miatt került az esküdszéki bíróság elé.

A tárgyalást *Hardi Sándor*, kir. törvényszéki elnök vezete. Szavazó bírák voltak: *Makara Iván* és *Jobst Béla* törvényszéki bírák. A vádhatóságot dr. *Gyenes József*, kir. ügyész képviselte. A védői tisztséget dr. *Madarász István* ügyvéd megbízottja, dr. *Radnai Emil* ügyvédjelölt teljesítette. A jegyzőkönyvet *Grün Sándor* joggyakornok vezette.

Az esküdszék a következőképen alakult meg.

Főesküdtek lettek: Kiss József, Freund Sándor, Kincsey András, Schapringer Gusztáv Piller János, Auber Gyula, Lehner Béla, Szigriszt Lajos, Donner József, Katics István, Benczenleitner Gyula, Madarász Béla. *Pótesküdték*: Horvát Halas Antal, Ritzl Péter.

A vádlott, *Török Péter* eladja, hogy ő f. évi május 17-én Szabad Szentkirályon mostoha anyjára egy forgó pisztolyból háromszor rálőtt. Tettének okául azt hozza föl, hogy apját és öket, négy fiut a mostoha, *Török Mihályné*, szül. Szabó Juli, a múlt év december havában ott hagyta és elköltözött Tengerinből Szent Királyra. Különbben még gyermekkorából haragudott rá, mert őt és testvéreit folyton sanyargatta, éhezettette, még kenyeret sem adott nekik, úgy hogy a szomszédok könyörültek meg rajta. A midőn pedig őket ott hagyta, kis gyermekét, a ki mostoha tetvértük, nem vitte magával, hanem otthon hagyta és neki kellett dajkálnia. A mikor tettét végrehajtotta, nem azért kereste föl mostoháját, hogy azt lelője, hanem visszahívja a családhoz. De mostohája gorombán fogadta, rátamadott és ekkor védelemből háromszor az asszonyra lőtt. Innen elszaladt és a kocsmában már, mint tettetést elfogták.

Mostohája tagadja, mintha verte és éhezettette volna őket. A mikor *Török Péter* meglötte, nem bántotta, különben a családtól is azért ment el, mert a férje verte őt. A beidézett férj viszont állítja, hogy ő hozzá sem nyult az asszonyhoz, hanem az önként ment el, mert úgy csábitották.

A bizonyítási eljárás befejezése után föl tették a kérdő pontokat, azonban lapunk zártakor még a vádló, sem a védőbeszédet nem tartották meg.

»*Leszurta a haragosát.* A tegnapi esküdszéki tárgyaláson az esküdtek verdiktje *Pavlovics Antal* névű erős felindulásban elkövetett halált okozó súlyos testi sértés büntetésében mondta ki bűnösnek és ezért a törvényszék a vádlottat két és félévi börtönre ítélte el. A vádlott az ítéletbe nem nyugodott bele s felbevezett.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szíves beküldésére kéri a kiadóhivatal.

Közgazdaság.

A gazdasági munkások segélypénztára.

— Legújabb beszámoló. —

Pécs, 1901. szept. 13.

Mikor az év elején az 1900: XVI. t.-c. alapján életbe lépett az Országos Gazdasági Munkás- és Cselédsegélypénztár s mikor ez az emberbaráti intézmény megkezdte üdvös mű-

ködését, mindenféle igaz örömmel fogadták a magyar gazdasági munkásnak — a föld népének — ezt a leghivebb jó barátját.

Az új törvényt csakhamar elnevezték a szegény ember törvényének, mert a józan magyar munkás gyorsan belátta, hogy ezt a törvényt csakis az ő javára alkották és fölismerte azt is, hogy egyedül ennek a törvénynek köszönheti, hogy most már biztosíthatja magát afelől, hogy előregedésére, munkaképtelensége idejére nem kell koldusbotot fognia.

Ez a törvény senkire sem erőszakolja, hogy tagja legyen a segítő-pénztárnak. Kinek-kinek kényére hagyja, hogy beiratkozik-e, vagy nem iratkozik be a segítő-pénztárba. A törvényhozás bölcsen járt el, amidőn abból indult ki, hogy akarata ellen senkin sem fog az új törvény segíteni.

A józan magyar munkás saját sorsának maga a kovácsa. Nem szereti a minden áron való gyámkodást. Maga akarja megkülönböztetni a jót a rossztól és most is bebizonyította, hogy szívesen sorakozik az egyedül az ő javára életbeléptetett intézmény védőszárnyai alá, mert a saját szemével látja, hogy ez az emberbaráti intézmény az ország legtávolibb vidékein is milyen nagy gonddal ápolja és istápolja azokat a gazdasági munkásokat, kik segélyére szorulnak.

A józan magyar munkás igen hamar belátta, hogy aki tagja a segélypénztárnak, az nyugodtan végezi nehéz munkáját, mert nem gyötri őt az az örökös gond, hogy mi lesz hitvesével, apró gyermekeivel, ha munkabíró karja ellankad és a kasza, kapa kiesik kezéből.

A segélypénztár nyolc hónapos működése világosan bizonyítja, hogy a föld népet gyakran éri olyan baj, mely őt munkaképtelenné teszi és gyakran fordulnak elő olyan balesetek, melyek a földmives nép családját örökre megfosztják a kenyérkeresettől.

Még csak nyolc hónapja, hogy a segélypénztár hasznos működését megkezdte és már eme rövid idő alatt 430 földmives jutott abba a szomorú helyzetbe, hogy jótéteményét kénytelen volt igénybe venni. A segélypénztár minden egyes esetben gyorsan gondoskodott a bajba jutott ember gyógykezeléséről és anyagi támogatásáról, hogy betegsége ideje alatt ne legyen kénytelen családjával együtt az irgalomkényéren tengődni.

A beállott baleset 34 földmivelőt megölt. Mind a 34 esetben a család a legnagyobb nyomorban maradt hátra. A segélypénztár központi igazgatósága sürgősen intézte el az özvegyek kérelmét és minden egyes esetben 400—400 koronát szolgáltatott át a nyomorral küzdő családnak.

A beállott baleset a segélypénztár nyolc tagját, a megejtett orvosi vizsgálat szerint, mindenkorra munkaképtelenné tette. Ezekben az esetekben a központi igazgatóság szintén a legmegtámasztottabb és a legnagyobb gyorsasággal intézkedett és ma már mind a nyolc munkaképtelenné vált tag élete fogytáig részesül a törvény által előírt anyagi támogatásban.

Ezek a számok világosan beszélnek és egytől-egyig hirdetik ennek az emberbaráti intézménynek szükséges voltát.

Világosan látható ezekből a számokból, hogy a segélypénztár rövid fennállása óta is már sok szerencsétlen embert mentett meg a koldusbottól és számos özvegyet mentett meg a kétségbeeséstől.

Az emberbaráti intézmény üdvös működése bizonyítással az oka annak, hogy a segélypénztár tagjainak száma olyan gyorsan emelkedik. Mert eltekintve attól, hogy az 1900: XVI. t. c. 8. §-a alapján a gazdák által kötelezőleg biztosított cselédek száma mintegy 500.000, a segélypénztárba beiratkozott rendes és rendkívüli tagok száma is már jóval túlhaladta a 12.000-et.

A segélypénztár igazi emberbaráti működése buzdította bizonyosan arra a főpásztorokat, főrendeket, nagybirtokosokat, intézeteket, a vármegyéket és községeket, hogy olyan nagy számban csoportosuljanak a segélypénztár alapító tagjai sorába. És bizonyosan ez az oka annak is, hogy a rövid nyolc hónap alatt beiratkozott 850 alapító tag 150.000 koronával gyarapította azt a vagyont, melynek egyedül az a hivatása, hogy a föld népet támogassa, istápolja.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-étől.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:03	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44

(B.-Szt.-Lőrinczről indul)

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:50)				
B.-Sellyére érke	6:04	10:34	4:59	
Uj-Dombóvár érke	9:57	1:34	5:01	1:34

(Kaposvár felé ind.)

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15, sz. v. 4:47				
(Báttaszék felé sz. v. 3:19 tv. sz. sz. 2:30)				

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Uj-Dombóvárról ind. 10:04 2:32 5:21 2:56				
Budapestre k. p. u. é. 1:25 8:00 8:35 8:20				

	Sz. v.	V. v.	Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé 3:03 8:28 6:47			

	Sz. v.	V. v.	Sz. v.
B.-Szt.-Lőrincz 3:36 9:06 7:26			
Szigetvár 4:42 13 9 8:04			
Kaposvárra indul V. v. 5:15 V. v. 11:10			

	Sz. v.	V. v.	Sz. v.
érkezik 8:21 2:49			

	Sz. v.	V. v.	Sz. v.
Barcs 5:14 10:56 9:00			

	Sz. v.	V. v.	Sz. v.
N.-Kanizsa 1:26 11:52			

	Sz. v.	V. v.	Sz. v.
Bécs 9:35 8:50			

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé 5:42 12:30 4:23 8:35				

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Úszógh érke 6:08 12:43 4:37 8:58				

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Villány 6:48 1:29 5:24 9:38				

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Mohács felé sz. v. 7:06 sz. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05				

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Mohács érke. 7:50 11:35 2:39 10:49				

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Villány ind. 6:53 1:34 5:29 9:43				

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék 8:07 2:45 6:45 11:01				

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul előtte való este 10 óra, fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:55

Mohács-Budapesti vonal; naponként Mohácsról indul p. 11 órakor, Budapestre érkezik éjjel 1 ó. 20 éjjel.

TÁVIRATOK.

— Mac Kinley haldoklik.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Búfalóból távirják: Az elnök ágya körül ma hajnalban összegyűlt orvosok kijelentették, hogy az elnök állapota válságos.

Ujabb távirat szerint az elnök aligha marad életben. Az orvosok hirtelen haláltól félnek, melyet a hashártyagyulladás idézne elő.

A legujabb távirat szerint az elnököt heves fájdalmak bánják s eszméletét elvesztette.

— Pulszky Ágoston temetése.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pulszky Ágostont nagy részvét mellett temették el. Selmechánya, melynek képviselője volt az elhunyt —

küldöttségileg képviseltette magát s a küldöttség gyönyörű koszorút tett a koporsóra. Széll Kálmán miniszterelnök és Hegedüs Sándor miniszter és számos képviselő jelent meg a temetésen.

— **A miniszterelnök jelölése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szentgotthárdi kerület választói mai ülésén egyhangú lelkesedéssel újra Széll Kálmán miniszterelnököt kiáltották ki képviselőjelöltnek.

Öngyilkos tanítónő. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lanter Ida, tanítónőt ma reggel Budapesten Csengeri utcai lakásán felakasztva találták. Mire észrevették már halott volt. Az öngyilkosság oka ismeretlen.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Emeleti utcai lakás,

mely áll 2 szoba, alkov, konyha és mellékhelyiségekből, az

Árpád-utca 31. szám alatti házban

november 1-től kiadó.

Évi bér 280 korona.

Bővebbet ugyanott a házmesternél vagy lapunk kiadóhivatalában.

!! Éppen most jelent meg !!

A Pécs szab. kir. város és határában levő épületek jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.

Teljesen **higany és ólommentes** ártalmatlan készítmény

„Hajnal crème“

elismert **biztos hatású kéz és arc-szépítő szer** eltávolít minden bőrtiszátalanságot. Az arcbőrt bársonypuhává teszi és az arc szép, üde és ifjú szint nyer.

1 tégely „Hajnal-crème“ 1 kor.

Kapható:

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében
PÉCS, Irgalmas-utca 10. sz.

ELEGÁNS

étkező-helyiség

Secessió-söröző.

Ebéd és vacsora bérlet
 bármely naptól megkezdhető.

A
 pilseni
polgári
 sörfőzöde

Homoki „Kadarka“
 1900. évi fehér
„RIZLING“
 és pécsi
„ÓBOR“
 tized literenkint
 kerül kiszolgálásra.

„ÓSFORRÁS“
 söre.

Banquettek, Table d'hôte-ok
és Társasvacsorák

rendezését is elvállaljuk

Mély tisztelettel

Bedő Testvérek.